

26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ

Ξενοφώντος όσιου και τής συνοδείας αυτού († 7΄ αϊ.). Κλήμεντος όσιου Αθηναίου (†1111).

Ήχος βαρύς. Έωθινόν ι΄.

* * * * *

Είς τόν Όρθρον.

Μετά τόν Έξάψαλμον,

Συναπτή μεγάλη, μεθ΄ ήν εκφώνησις:

Ότι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ήχος ρϛ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

^Γ
ου ^ϛ

Στίχ. α΄. Έξομολογεΐσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

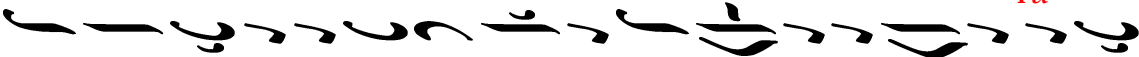
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ι ου ^Γ
^ϛ

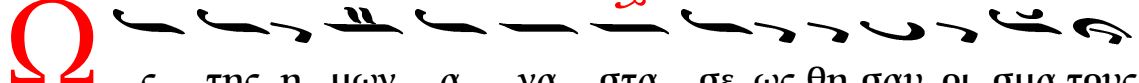
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των ^{Νη} μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λουις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ^{Γα} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως της η μων α να στα σε ως θη σαυ ρι σμα τους
 ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε ^{Γα} εκ λακ κου
 και βυ θου πται σμα των α να γα γε ^{Γα} συ γαρ τους υ πευ
 θυ νου στη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την σω τη
 ρι ι αν ^{Γα} η προ το κου παρ θε νος και εν τω κω
 Παρ θε νος και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ο ος ^{Γα}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

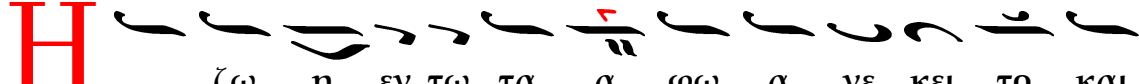
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα φ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
 σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ^{Γα} ως Βα σι λε
 α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^{Γα} και

Αγ γελοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον γυ
ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι
ος πα ρε χωντω κοσμωτο με γα ε ε λε ε ος
Δόξα.

Τη τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας
τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η
φο ο ρω ε γερ σεισου α να στη σας Χρι στε ε ο
Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τον σταυρω θε εν τα υ περ η μων και α να σταν
τα Χρι στο ον τον Θε ον και κα θε λον τα του θα να του
το κρα α τος α παυστωςι κε τευ ε Θε ο το ο κε
Παρ θε νε ι να σωση τας ψυ χα ας η η μων

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Εσφραγι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ
τα φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ ρων κε
κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αν των α

να στασις πνευμαευθεσδι αυ των εγκαι νι ι ζων η

μιν κα τα το με γασου ε ε λε ε ος

Δόξα.

Επι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα

δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι και στρα τι ω των φυλα

σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς

ε αυ τας τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον

α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη σας

τον θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α

σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε

ε νε λι μνη και προ στα σι ι α του γε νους των αν

θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του

κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ θε ε

νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε

σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα σθαι πα

α ση τη οι κου με ε νη ²²

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ^Α ^π ^ῆ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Τ ων α γγε λων ο δη η η η μος ²² κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε ²² ε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα ⁹ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ²² την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα ²² και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα ⁶ ⁹ και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Τ ι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ²² προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυροφοροοοοροις ι δε τε ε υ

μεις τον ταα φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α αν πρω ι μυροφοροι ε εδρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θσ σ σ σ σαι προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ε νη χον το αγ γε ε ε λσ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ τϛ
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα
φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛς αι ω ω
ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δα μ α
μα ρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε
ε ε ε νε⁹ χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος

A λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α

λλη λυ ι α α δο ο ξα σοι ο θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α

λλη λυ ι ι α α δο ο ξα σοι ο θε

ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾳ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α

τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζρα πων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σσ

Λι αν προ ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θει σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χθ ον
το Α γγε ε λθι προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω πος

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
 λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν
 σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς
 φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
 στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ω σον ε ξαι ρων δου λο

παθει ειας

Εν τω νοοτω ο σπειρων θλιψεις νηστειας

μεταδακρυων ουτος χαρας δρεψεται δραγμα

τα ^Α ₂₂ αειζωο τροφιαας ^Γ ₂₂

^Χ **Δ**οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι ^Γ ₂₂ και νυν και αι ^Χ και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην ^Γ ₂₂

Αγιω Πνευματι πηγη τωνθειων θησαυρι

σματων ^Γ ₂₂ εξουσοφιασυνεσις φοβος αυτω

αινεσις δοξατιμη και κραατος ^Γ ₂₂

Ἀντίφωνον Β'

Εαν μη Κυριος οικοδομηση οικοντον

της ψυχης ματην κοπιωωμεν πλην γαρ αυτου ουπραα

ξις ουλοογοστε λειειται ^Γ ₂₂

Του καρπου ουτης γαστρος οι Αγιοι πνευμα

τοκινηητως αναβλαστουσι πατραδογματα

υι ο θεσι ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι

ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων

κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ

ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη

ρα α τω

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων

τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων

τα αυ τα τω χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος

δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον

Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου

εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον Δ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα

ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἤλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
 κτισμων σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ
Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας καὶ θαρίσον

με

Οτι τὴν ἀνομιάν μὲ γωγινώσκω καὶ
ἡ ἀμαρτία μὲ νώπιον μὲ στίδια παν

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τοπονηρον ε
νώπιον σε ποιήσασθαι οπως ἀνδίκαι
ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σε καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου νεληφθῆν καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡμῆτηρ μὲ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡγαπήσας τα
ἀδηλα καὶ τακρυφία τῆς σοφίας σε δὲ λώσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδὲ ἄλλοι γὰρ ἀληθῆ

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀχορός.

Ε ις πολλ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α
μαρ τι ων μη και πασαστας α νο μι ας μη εξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ

Μη αποριψης με απο τσπροσωπσσ και
το Πνευμα σστο αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανομους τας οδσσσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιασ μα αγαλλιασεται η γλωσσα μα την
δι και ο σσνησσ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομα μα αναγγειλει την ανεσιν σσ

Οτι ειη θελησασθσσι ανεδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κ' πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μ

A να στας ο Ι η σης α πο τ' τα

 α α α α φ' κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ'
 καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ'.
 Ὡδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.
 Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος,
 ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι,
 ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνη, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδίνης λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

**Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ξενοφῶντα μέλπω, συμβίον τε καὶ τέκνα.**

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. ᾠδὴ β΄. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐλοῦ ζωῆς, καὶ Παραδείσου τῆς ὄντως τρυφῆς, πανοικεσία πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύοντες, τοὺς ἡμᾶς εὐφημοῦντας, πρεσβεύσατε σωθῆναι, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερμῶς, ὁ σὸς ἰκέτης Δέσποτα, μονὰς κατέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰωνίου ἐπιλαβόμενος.

Δόξα.

Νέαν σκηνήν, Ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας, τὴν σὴν οἰκίαν ἅπασι· διὸ θεσπέσιε, Ἀβραάμ ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως, ἐπαναπέπαυσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠδος ἐν σοί, κατασκηνώσας Πανάμωμε, ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο, ἐκ Πατρὸς ὁ ἐκλάμψας, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Λόγος ὁ ἄναρχος.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Καὶ τῶν Ἁγίων. Ἦχος β΄.

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φανωτάταις ἀξίαις τετιμημένος, φωτοφόρῳ διέπρεψας πολιτεία· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, βοῶν ἀνέδειξας· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνεδέξω, τοῖς χρήζουσι τὸν πλοῦτόν σου διανέμων, ὑποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, Μοναζόντων τάγματα, Πάτερ Ὅσιε.

Δόξα.

Νομίμοις ἐκτρεφόμενος τοῦ Δεσπότη, ἐν νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ, Κυρίου ἐξεπαίδευσας σοῦ τοὺς παῖδας, κράζων θεσπέσιε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τῶν Ἁγίων ἀγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοί, κραυγάζοντες· Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε· χαῖρε Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐντολαῖς τοῦ Δεσπότη ἐπαγρυπνῶν, ἐφ' ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σοῦς, ρυθμίζων μακάριε, Ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον, σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦσαι βασιλεία, πειρασμῶν παντοίων,

λιπὼν τὸ κλυδώνιον· ὄθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν· θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὄθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἄχραντε.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGHARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,

Ἄβραῶ ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισία.

Παισὶν ἅμ' ἡδ' ἀλόχῳ Ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.

Στίχ. Ἐσεισας ἀλλ' ἔστησας αὐθις γῆν, Λόγε,

Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτός ἐστι τὸ πλεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐπιλεγομένου Παλαιοῦ.

Στίχ. Τὸν χοῦν παλαιῆ Συμεῶν ἀπεξύσω,

Ἐχθροῦ παλαιοῦ λεπτύνας εἰς χοῦν κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνανίου πρεσβυτέρου, καὶ Πέτρου δεσμοφύλακος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν.

Στίχ. Πέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰσέδου·

Οἷς Ἀνανίας ἠδέως συνεισέδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Ἀμωνᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζωῆς Ἀμωνᾶς νῆμα πληρώσας ἅπαν,

Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὐποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Γαβριὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νόων πρωτοστάτη,

Καὶ Γαβριὴλ ἴστησι Χριστὸς τὸν νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι δὺς Μάρτυρες, οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Στίχ. Βάκλοις ἀθληταὶ τραυματισθέντες δὺς,

Στεφθέντες εὔρον τὴν συνούλωσιν τάχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Παύλης τῆς ἐκ Ῥώμης.

Στίχ. Παῦλα ὡς Παῦλος μέριμνα Ἐκκλησίας,

Καὶ συναγωγὸς ἀρετῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Ὁμολογητῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αὐταδέλφων Θεοδώρου καὶ Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης τῶν Στουδιτῶν, γενομένης κατὰ τὸ ἔτος ωμδ' (844).

Στίχ. Μετὰ τοῦ Πατρὸς Πλάτωνος οἱ Στουδίται,

Ἰωσήφ Θεόδωρος τίθενται ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ δικαίου καὶ ἐνδόξου βασιλέως τῆς Γεωργίας Δαβίδ Γ', τοῦ ἐπονομαζομένου Ἀνακαινιστοῦ.

Στίχ. Καὶ Δαβίδ οὗτος συνθέτης ψαλτηρίου,

Ὅς ὁ παλαιὸς Δαβίδ ὁ προφητάναξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ ἀσκήσαντος ἐπὶ τοῦ Σαγματίου ὄρους, ἐγγὺς τῶν Θηβῶν.

Στίχ. Κλήμα εὐκαρπον τῆς Ἀμπέλου Κυρίου,

Ὁ ἐν τῷ Σαγματίῳ ἀσκήσας Κλήμης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα ὁ Ὅσιος Ἀρκάδιος τῆς Βιάσμα, ὁ ἔγκλειστος καὶ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει ραφϛιβ' (1592).

Στίχ. Ὅς δορκὰς Ἀρκάδιος σκοπήσας πόλον,

Ἐγκλεισμῷ ἐπέτυχεν ἐν ἀσφαλείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, Κτίτορος τῆς ἐν Ἄθω Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῆς κοινῶς ἐπονομαζομένης «τοῦ Ξενοφῶντος», περὶ τὸ ἔτος ἀκ' (1020) εἰρηνικῶς ἐν ἡσυχαστικῇ μονῶσει κοιμηθέντος.

Στίχ. Ἐένος τοῦ κόσμου, ταραχῆς καὶ ἀδικίας πάσης, Δίκαιος Ξενοφῶν καὶ εἰρηνοποιὸς ἐκλήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην κοινὴν ἐπιτελοῦμεν τῆς πατρώας κατὰ σάρκα οἰκογενείας Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου, ἧτοι Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ καὶ Νόννης τῶν γονέων αὐτοῦ, Καισαρίου δὲ τοῦ ἱατροῦ καὶ Γοργονίας τῶν ἀνταδέλφων αὐτοῦ.

Στίχ. Γρηγορίῳ ἀγάλλονται καὶ σκιρτῶσι οἰκογενεῖς ἅπαντες ἡγιασμένοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ὠδὴ ἀ'

X ερ σον α βυ σσο το κον ^ἦπε δον η λι ος ^ἦε πε
^{Πα}πο λευσε πο τε ^{Γα}ω σει τειχος γαρ ε πα γη ^ἦε κα
^{Πα}τε ρω θεν υ δωρ ^{Γα}λα ω πε ζο πο ντο πο ρου
^ἦντι ^ἦκαι θε α ρε σωωσ μελ πο ον τι ^{Γα}α σω μεν τω Κυ
" ρι ι ω ^ἦεν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α σαι ^ἦ"

ὠδὴ γ'

T ^{Πα}ο στε ρε ε ω μα ^ἦτων ε πι σοι
^ἦπε ποι θο ο ^ἦο των ^ἦστε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ

κλησιαν ^{Γα} ην εκτησω ^{Πα} τω τιμιω σου
αι αι ^{μα} τι ^{τι}

ὠδὴ δ'

Ε ^{Γα} καλυψενουραν ^{Πα} η αρετη σου ^{Πα} Χριστε
της ^{Πα} κιβωτου ^{Πα} γαρ ^{Πα} προελθων ^{Πα} τα ^{Πα} γι ^{Πα} ασμα
τος ^{Γα} σου ^{Πα} της ^{Πα} αφθο^ρς ^{Πα} Μη ^{Πα} τρος ^{Πα} εν ^{Πα} τω ^{Πα} να ^{Πα} ω
της ^{Πα} δο ^{Πα} ξης ^{Πα} σου ^{Πα} ω ^{Πα} φ ^{Πα} θης ^{Πα} ως ^{Πα} βρε ^{Πα} ε ^{Πα} φος ^{Πα} α ^{Πα} γκα ^{Πα} λο ^{Πα} φο
ρ ^{Πα} με ^{Πα} ε ^{Πα} νος ^{Πα} και ^{Πα} ε ^{Πα} πλη ^{Πα} ρω ^{Πα} θη ^{Πα} τα ^{Πα} παν ^{Πα} τα ^{Πα} της ^{Πα} σης ^{Πα} αι
νε ^{Πα} ε ^{Πα} σε ^{Πα} ως ^{Πα}

ὠδὴ ε'

Ω ^{Πα} ς ^{Πα} ει ^{Πα} δεν ^{Πα} Η ^{Πα} σα ^{Πα} ι ^{Πα} ας ^{Πα} συμ ^{Πα} βο ^{Πα} λι ^{Πα} κως ^{Πα} εν
θρο ^{Πα} νω ^{Πα} ε ^{Πα} πη ^{Πα} ρ ^{Πα} με ^{Πα} νω ^{Πα} θε ^{Πα} ον ^{Πα} υπ ^{Πα} α ^{Πα} γ ^{Πα} γελων ^{Πα} δο ^{Πα} ξης
δο ^{Πα} ρυ ^{Πα} φο ^{Πα} ο ^{Πα} ρ ^{Πα} με ^{Πα} ε ^{Πα} νον ^{Πα} ω ^{Πα} τα ^{Πα} λας ^{Πα} ε ^{Πα} βο ^{Πα} ο ^{Πα} α ^{Πα} ε
γ ^{Πα} ω ^{Πα} προ ^{Πα} γαρ ^{Πα} ει ^{Πα} δον ^{Πα} σω ^{Πα} μα ^{Πα} τα ^{Πα} με ^{Πα} νον ^{Πα} θε ^{Πα} ον ^{Πα} φω
τος ^{Πα} α ^{Πα} α ^{Πα} νε ^{Πα} σπε ^{Πα} ρ ^{Πα} και ^{Πα} ει ^{Πα} ρη ^{Πα} η ^{Πα} νης ^{Πα} δε ^{Πα} σπο ^{Πα} ο ^{Πα} ζο ^{Πα} ο
ντα ^{Πα}

ὠδὴ ε΄

Ε^{Πα} βο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε εσ
 βυς^{Γα} τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
 οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μ^{Γα}

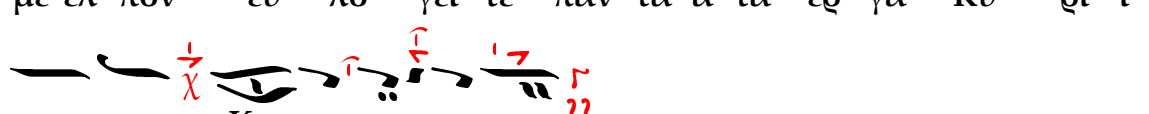
ὠδὴ ζ΄

Σ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα Θε ον Λο γον υ μν^{Πα} μεν ευ σε
 βως με λω δ^{Γα} αν τες ευ λο γη τος ο θε ος
 ο των πα τε ε ρων η μων

ὠδὴ η΄

Χ Αι ν^{Πα} μεν ευ λο γ^{Πα} μεν προ σκυ ν^{Πα} μεν τον Κυ
 ρι ον υ μν^{Πα} αν τες και υ περ υ ψ^{Πα} αν τες αυ τον εις τ^{Πα}
 αι ω^{Πα} νας

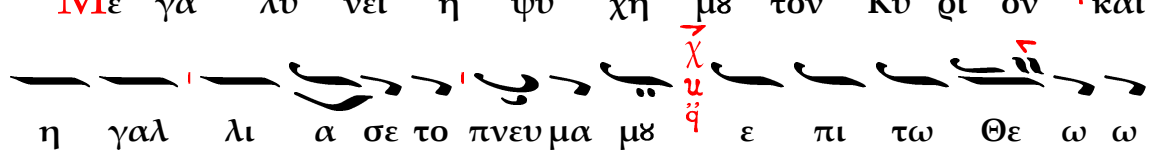
Α^{Γα} στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε

 με ελ πον ^{Γα} ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^u Κυ ρι ι

 ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ν ^u
 * * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

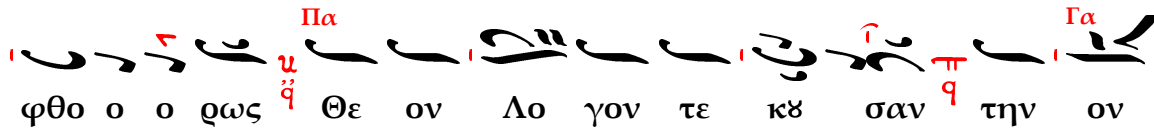
1

Mε γα λυ νει η ψυ χη μ τον Κυ ρι ο ν ^u και

 η γα λ λι α σε το πνευ μα μ ^u ε πι τω Θε ω ω

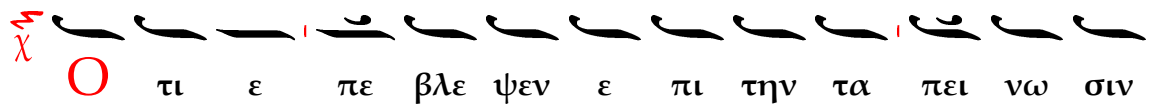

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βι μ ^u και εν δο

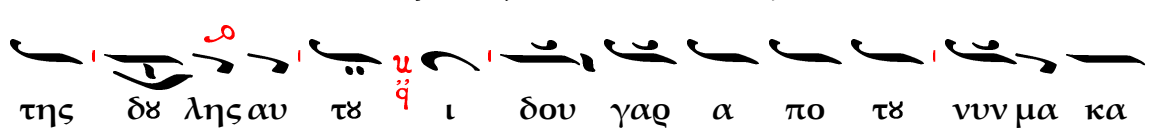

 ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ ^u την α δι α

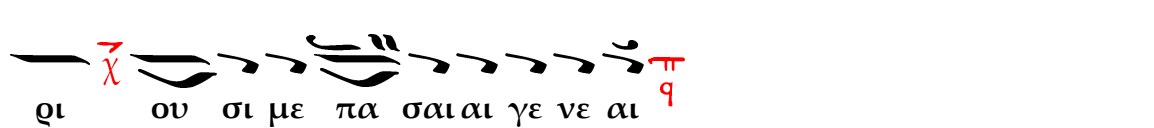

 φθο ο ο ρω σ ^u Θε ο ν Λο γον τε κσ σαν ^u την ο ν

 τω σ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο με ν ^u

2

Oτι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

 της δσ λη σα υ τσ ^u ι δου γαρ α πο τσ νυ νμα κα

 ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι ^u

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βι μ ^u και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τσ και το
ε λε ος αυ τσ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βσ σ με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νσς δι α νοι
οι α κααρ δι ασ αυ των

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^u και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ^u την α δι α
 φθο ο ο ρωσ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ^π σαν^{Γα} την ον
 τωσ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^ζ

5

^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
 σε τα πει νσ^u πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων^u
 και πλσ^χ τσν τας ε ξα πε στειλε κε νσ^π

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^u και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ^u την α δι α
 φθο ο ο ρωσ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ^π σαν^{Γα} την ον
 τωσ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^ζ

6

^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τσ μνη
 σθη ναι ε λε σ^u κα θωσ ε λα λη σε προς τσ πα
 τε ρασ η μων^u τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τσ

εως αιωνωνος

Τ^Μην τιμιωτεραντων Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια
φθοορωσ ^{Πα}Θεον Λογον τε κσσαν την ον
τως Θεοτοοκον σεμεγαλυνοομεν

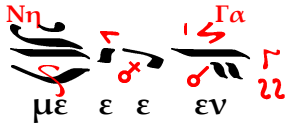
ὠδὴ θ'

Θ^{Γα}εοτοκεηηελπιις πααν
των των χριστιαανωσκεπεφρρει
φυυλαατεεε τσδςελπιζοντα
ας ειεις σε

Ε^{Γα}ννοομωσκι ακαι γραμματι τυ
υυπονκατιδωμενοι πιιςοι παναρσεντο
την μητρανδιδανονιγον αγιον Θεω διοπω
τοτοκον Λογον Πατροσ αναρχσγιον
πωτοτοκσμενον Μητρι απειρανδρωμεγα
λυνομεεεεν

Η ^{Γα} ε ο το ο ο κε η η η η η η
 ε ελ πι ι ι ι ι ις ²² πα αν των τω ω
 ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων ²²
 σκε πε φρϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ρει φυ υ υ υ
 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε ²² τϑ ϑς ελ
 πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε ²²

Ε ^{Γα} ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα
 τι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι ςοι ⁹ πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον ^{Πα}
 Θε ε ε ω ⁹ δι ο ο πρω το ο ο ο το κον ^{Γα}
 Λο ο ο ο γον ⁹ Πα τρος α να α α αρ χϑ Γι υι
 υι ο ο ον ⁹ πρω το ο ο το κϑ με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α αν δρω ^{Γα}
 ω ²² με γα λυ υ υ υ υ υ υ νο ο ο ^χ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος $\underline{\omega\alpha}$ Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ι΄.

Ἦχος $\underline{\omega\alpha}$ Βου-θ

T ι βε ρι α α δος θα α λασ σα συν παι αι

σι Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω

Πε ε τρωτε συν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω

μαν ει χε ε προς α α γραν οι Χρι στῶ τη η προ

στα α ξει εν δε ξι οι οις χα λα α σαν τες

πληθος ειλ κο ον ι χθυ υ ων ον Πε τρος γνϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑς προς αυ τον εν η χε το οι οισ το τρι ι
 τον φα νεις και α αρ τον ε ε δει ξε και
 ι ι χθυν ε επ ανθρα α κων

Θεοτοχίον.

Tον α να στα αν τα Κυ υ ρι ον τρι η με
 ρον ε εκ τϑ τα α φϑ Παρ θε νε κα αθ ι
 κε ε τευ ε υ περ των σε ε υ μνϑ εν των και
 πο θω μα κα ρι ζο ον των σε γαρ ε χο ο μεν
 πα αν τες κα τα φυ γη ην σω τη η ρι ον
 και με ε σι τι ιν προς τϑ ϑ των κλη ρος γαρ σο ο ο ο
 ος και οι κε ται πε λο μεν Θε ε ο το ο
 κε και προς την ση ην αν τι ι λη ψιν α παν
 τες α α φορω ω μεν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Πη σα πνο η η αι νε σα α α α τω ω τον

Κυ ρι ο ον ^{Νη} αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νω ω ων ^Α αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
οις υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ μνο ος τω ω
Θε ε ω

Α ^{Νη} ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε λοι οι α α αυ του ^{Νη} αι νει ει τε α αυ
τον πα σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι
προ πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

^Χ **Τ** ^{Γα} ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πον ^{Νη} ^Α δο
ξα αυ τη ε σται πα σιτοις ο σι ι οις αυ τδ

Α ^{Νη} νε στη χρι στο ος εκ νε κρον λυ σας θα να του τα δε
σμα ^{Νη} ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
^{Νη} αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

^Χ **Α** ^{Γα} ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ τδ ^{Νη} ^Α
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ^Χ ω μα τι της δυ να με ως

^Χ αυ τδ

A ^{Nη} να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

^{Γα} μο νον α να μα αρ τη τον ^Γ ²²

^χ ^{Γα} Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

^{Nη} ^Δ ²² τϵ ^{Γα} αι νει τε αυ τον κα τα το ^χ πλη θος της με γα λω

^Γ ²² συ υ νησαυ τϵ

X ^{Nη} ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο ^{Γα}

^{Nη} με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η ^{Πα}

^{Nη} ^π ⁹ μων Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην ^{Γα}

α να στα σιν ^Γ ²²

^χ ^{Γα} Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{Nη} ^Δ ²² αι νει τε

^Α ²² αυ τον εν ^χ ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα ^Γ ²² ^M

T ^{Nη} ι αν τα πο δω ω σω μεντω Κυ ρι ι ω πε ρι

^{Γα} παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε ^{Nη}

^M ος εν αν θρω ω ποις ^Γ ²² δι α την κα τα φθα ρει ^{Nη} ²²

^Γ σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω ^M

σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στως ο ευ ερ γε ε

της προς τς αιχ μα λω τς ο ε λευ θε ρω της προς τους

εν σκο τει κα θη με ε νς ο η λι ος της δι

και ο συ υ νης ε πι τον σταυ ρον ο α πα

θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω

η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας

προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα

α σοι

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει

τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω

Πυ λας Α α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε και

θα να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ

να μει σου και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι

ω νος εν σκο ο τει κα θευ δοντας τη θει α και εν δο

ξω α να στα σει σου ως βα σι λε ευσ του παν τος και

Θε ος παντο δυ υ να α μος

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βαλοις ευ η χοις αἰ νει
τε αυ τον εν κυμ βαλοις α λα λαγ μϑ πα σαπνο η αι
νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ι ω και
ευ φραν θω μεν εν τη α να στα σει αυ του ο ο τι
συ νη γει ρε νε κρους εκ των του Α δου α λυ των δε
σμων και ε δω ρη σα το τω κοσ μω ως Θε ος ζω ην
αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μϑ υ ψω
θη τω η χει ρ ος μη ε πι λα θη των πε νη των ος εις
τε ε λος

Ε ξασ τραπτων Αγ γελος εν τω λι θω ε κα θη το
του ζω ο δο χου μνη ματος και γυ ναι ξι μυ ρο φο ο
ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων α νε στη ο Κυ ρι
ος κα θως προ ει ει πεν υ μιν α παγ γει λα τε τοις μα
θη ταις αυτου ο τι προ α γει υ μα ας εις την Γα λι

λαι αι αν τω δε κο σμω πα ρε χειζω ην αι ω

νι ον και τω μεγα ε ε λε ε ος

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο λη

καρ δι α μ δι η γη σο μαι πα αν τα α τα

θαν μα σι α α σθ

Τ ι α πε δο κι μα σα τε τον λι ι θον τον ακρο

γω νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι οι

ου ου τος ε στιν ο λι ι θος ον ε θε το ο θε ο

ος εν Σι ων ο εκ πε τρας πη γα α σας εν ε

ρη μω το υ υ δωρ και η μιν α να βλυ υ ζων εκ

της πλευ ρας αυ του α θα να σι ι αν ου τος ε στιν

ο λι θος ο εξ ο ορους παρ θε νικου α πο τμη

θεις α νευ θε λη ματος αν δρος ο υι ος του αν θρω

ω που ο ερ χο μενος ε πι των νε φε λων του ου

ρα νου προς τον πα λαι ον των η με ρων κα θως ει πε

Δα νι ηλ και αι ω νι ος αυ του η βα σι λει ει α

Δόξα. Ἑωθινὸν Γ΄.

Ἦχος Πάσα

Πα

ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Με τα την εις Α α α δου ου κα θο ο δο ον

και την εκ νε κρων α να α στα α α σιν α

θυ μου ντες ως ει ει κο ο ο ο ος ε πι ι

τω ω χω ρι σμω ω ω ω ω Σου ου Χρι στε ε

οι οι οι μα α θη η η ται προς ερ γα σι ι

ι ι α α αν ε ε τρα α α α πη η η η σαν

και πα α α λιν πλοι οι οι οι α και αι δι ι κτυ υ

υ υ α και α α γρα ου ου δα α α μου αλ

λα συ υ Σω ω ω τερ ε εμ φα νι ι σθεις ως Δε σπο

της πα α αν των δε ξι οι οισ τα α δι κτυ υ α

κε λε ε ε ευ ει εις βα α α λειν και ην ο

λο γος ε ε ερ γο ον ε ε ευ θυς και πλη η

η η η η η η η η η η η η θο ος των ι χθυ
 υ ω ων πο ο ο λυ και δει ει ει ει πνο ον
 ξε ε ε νον ε τοι οι μον ε ε ε ε ε ε ε εν
 γη η η ου με τα σχο ο ο ον των το τε
 σου ου ου των μα α θη η η των και η μας
 νουν νο η η τως κα τα ξι ι ω σο ο ον ε ε εν
 τρυ φη η η σαι φι λαν θρω ω ω πε Κυ υ υ
 ρι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο
κι ι α

Υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου
μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε
ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι
ι αστου κο ο σμου

Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος
εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περὴλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι ημαρ

το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Αα γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα

τι ^Γ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Γ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ

Ἀσματικόν. ^Γ ^Χ

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος ^Δ Α α α α γι

ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η

η σο ο ο ο ν η η η μα α α ας ^Γ

Ἦχος ^Γ Γα φ

Α να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα

δι αρ ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σας το κα τα α κρι

μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων

τῶ εχ θῶ ς ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον

τοις Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το

κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ χες

τη οι κθ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Πεντάφωνος.

Ἦχος ♭ Ζω

Δ Πα ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ

ψι ι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν

αν θρωποις ευ δο κι ι ι α

Υ Πα μνουου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε

δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λησους δο ο ο ξαν

Κ Πα υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε ε Πα τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε

νες Ι η σου Χρι στε και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ Πα υ υ ρι ε ο Θε ος ο Αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι

αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι

ρωντας α μαρ τι ι αστου κο ο σμου

Π^{Πα}ροσδεξαιτην δε ησιν ημων οκαθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα
ας

Ο^{Πα}τισειμονος Αγιοςσειειμονος
Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πατρος
αμηην

Κ^{Πα}αθεκααστηνημεραν ευλογησω σε και
αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα
και εις τον αιωνα του αιωνωνος

Κ^{Πα}αταξιωσον Κυριεντη ημερα
ταυτη αναμαρτητους φυλαχθη η ναιη
μαα

Ε^{Πα}υλογητος ει Κυριε ο Θεος των πα
τερων ημων και αινετο ο ον και δεδοξα
σμενον το ονομα σου εις τους αιωνας
αμηην

Γ^{Πα} ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δκα

^{Ζω} θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^Ζ

Ε^{Πα} υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ^{Ζω}

^{Πα} δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου ^{Ζω} (τρεις) ^Ζ

Κ^{Πα} υ ρι ε κα τα φυ γη ^Δε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον

σοι ^Ζ

Κ^{Πα} υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον

με ^Δτου ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

ει ο θε ο ο ος μου ^{Ζω} ^Ζ

Ο^{Πα} τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δεν τω φω τι

ι σου ο ψο ο με θα φως ^{Ζω} ^Ζ

Π^{Πα} α ρα τεινον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε ^Δ

Α^{Πα} α γι ος ο Θε ος ^Δ Α α γι ος Ι σχυ ρος Α ^{Ζω}

γιος αθανάτος ελεησον ημας ^{Zω} ^(τρεις)
Δ^{Δι} οξαπατρι και γιω ^{Zω} και αγιω Πνευματι ^{Zω}
Κ^{Πα} και νυν και αι και εις τους αιωνας τωναι ω

νων αμην ^Δ
Α^{Πα} γιος αθανάτος ελεησον ημας ^{Zω} ^{Zω}

Ἄσματικόν.

Α^{Πα} γι ι ι ο ος ο θε ε ε ο ος ^Δ Α
γι ι ος Ι σχυ υ υ ρος ^Δ Α α γι ος Α
α α θα α να α α τος ^{Πα} ε λε ε ε η η η
^Μ σο ο ον η η μα α α α ας ^{Zω} ^{Zω}

Α να στας εκ τσ μνημα τος και τα δε σμα διαρ
ρη ξας τσ α α δε ^Δ ε λυ σας το κα τα κριμα τσ θα
να τσ Κυ ρι ε ^π παντας εκ των πα γι ι δων τσ εχ
θρσ ρυ σα με νος ^{Zω} εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
λοις σθ ^Δ ε ξα πε στει λας αυ τσ ε πι το κη
ρυγ μα ^π και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε εσ χες τη

οι κϝ με ε νη ^Δμο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε ε ^Ζ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ᾽ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ᾽ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ

βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κ α τε λυ σας τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λους κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

τὸ τέλος.

το με γα ε λε ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Ϟ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα-Ϟ

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἦχος Γα-Ϟ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐξ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀ' Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος 4 Πα ρ

Ομη τραν παρθε νι κην α γι α σαστω το κω
 σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σασως ε προ
 πε προ φθασας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο θε
 ος αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το ο πο
 λι τευμα και κρα ται αι ω σον βα σι λει σους η γα πη
 σας ο μο νος φι λα αν θρωω πο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος 3 Δι θ

Αα γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος Ζω

A^{Ζω} μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ

υ ρο ος Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η μα ας

τὸ τρίτον

A γι ος ο Θε ε ος Α α γι ος ι

σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α α θα να α το ος

ε ε ε λε ε η η σο ον η η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω ω

Πνε ευ μα α τι ι

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω ω ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

A γι ος α α θα α να α α α το

ος ε ε ε λε ε η σο ον η η μα ας

Δύναμις. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ᾠδῆς Ζω

N ε ε δυ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος ο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ι ι ι Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ

υ υ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α γι ι ι ο ος α θα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ιε α θα α να α α

το ος

Ε Πα
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε Ε λε ε η η σο ον η η η η
 μα α α α α α α α α ας
 * * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακής ΑΒ' εβδομάδος.

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος ἰσχύν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοῦς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

Κ υ ρ ι ο ς ι σ χ υ υ ν τ ω λ α ω ω α υ τ ε δ ω ω σ ε ι
 Κυ ρ ι ο ς ε υ λ ο γ η η σ ε ι τον λα ο ν α υ τ ε ε ν ε ι
 ρ η η ν η
Ε νε γ κα τε τ ω Κυ ρ ι ω υ ι ο ι Θε ο υ
 νε γ κα τε τ ω Κυ ρ ι ω υ ι ο υ ς κ ρ ι ω ν ε νε γ κα
 τε τ ω Κυ ρ ι ω δ ο ο ξ α ν και τι μ η ν
Κ υ ρ ι ο ς ι σ χ υ υ ν τ ω λ α ω ω α υ τ ε δ ω ω σ ε ι

Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τς εν ει

ρη η νη

Ε νε γκα τε τω Κυ ρι ω δο ξαν ο νο μα τι

αυ του προσκυ νη σα τε τω Κυ ρι ω εν αυ λη

α γι ι α Αυ του

Κ υ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τς δω ω σει

Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τς εν ει

ρη η η νη η η η

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς 141').

Ἦχος Ζω σ

Α λλη λς ς ς ι ι α Α λλη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α ῥα α α α

λληηη λϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Α γα θον το ε ξο μο λο γεισ θαιτω Κυ ρι ω

και ψαλλειν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι

στε

Α λλη λϝ ϝ ϝ ἰ ἰ α Α λλη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α ῥα α α α

λληηη λϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Του α να γγε λειν το προ ἰ το ε λε ος σθ και

την α λη θει αν σθ κα τα νυ υ υ κτα

Α λλη λϝ ϝ ϝ ἰ ἰ α Α λλη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α ῥα α α α

λληηη λϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιθ' 1-10).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἰεριχώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης

ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἤλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάρβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἴδου τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

ᾠδὴ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠδὴ Ζω

ι τα α α α ια α α α α α α α α
 α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ
 μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ
 υ υ υ υ στι ι κω ω ω ως ει κο νι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Νη Ζω
ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει κο νι ι ι

ι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πα
εσ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

Μ
αι αι αι αι αι τη η η η η η η η η ζω

Δι
ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω

Πα Δι
ο ο ποι ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι ι ι

Ζω
ι α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α χα α α α

α α α α α α τρι α α α α δι ι τον τρι σα α

Ζω
γι ο ο ον υ υ υ μνον προ σα α α α α α

δο ο ο προ σα α δο ον τε εσ πα σαν τη

ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι την βι

Πα
ο ο τι ι κη η η η α πο θω ω ω με ε ε ε ε

ε ε ε ε θα α α α α α α α α με

Μ Ζω
ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ρι ι ι μνα

αν

Ω^{Ζω}
 ς τον Βασιι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε βασι λε ε ε ε α α α ^{Δι}των
 ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι ^Ζ
Τ^{Πα} αις αγ γε ε λι ι ι α γγε λι και αι αι αι
 αι αι αι αις ^{Δι} α ο ρα α α α α τω ω ως ^Ζδο
 ρυ φο ρου ου ου με νοον τα α ξε ε ε σι ιν ^{Ζω} αλ λη λου
 ου ου ου ι α α α α α α α α α ^Ζ

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος $\overline{\alpha\upsilon\tau\eta}$ Ζω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^Ζ

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον ^Π

Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^Ζ

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϑ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϑ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ υ

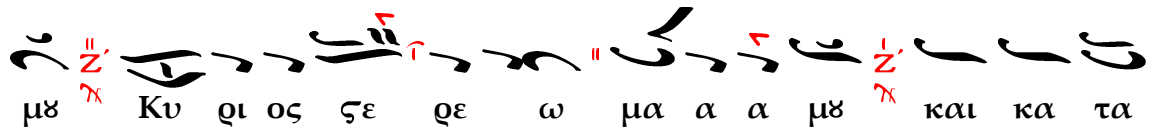
γη η μϑ ϑ ϑ και αι ρυ υ υ υ υ

ση ης μϑ ϑ ϑ ϑ

Ἔτερον σύντομον ,

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς

 μϛ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϛ και κα τα

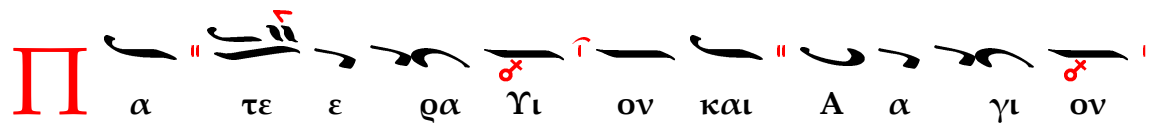

 φυ υ γη η μϛ ς και αι ρυ υ ςη ης μϛ ς

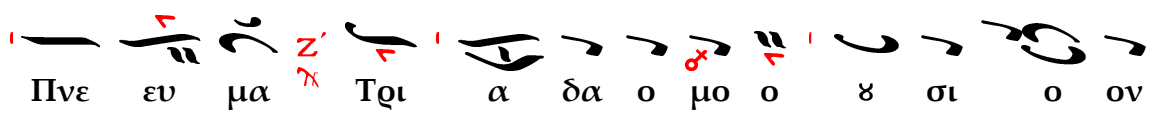

 ς ς ς

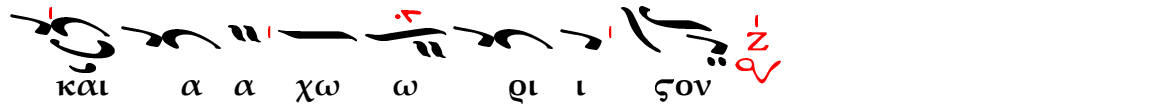

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον

 Πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ο ς σι ο ον

 και α α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν

αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τδ Πνευ μα το ος σδ

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ρα νο ος και η γη τηης

δο ξης σδ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

οις

Α α α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε Ευ λο

γ 8 μεν σοι ευ χα ρι 58 μεν Κυ ρι ε

και δε ο με θα α σ8 ο Θε ε ο

ος η η μω ω ω ω ν

(κθ' Νοεμ. , α 7 ζ' , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω

Α ξι ον ε 51 ιν ω ως α α α λη η

θω ω ω ως μα κα ρι ζειειν σε ε τη ην Θε

ε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον την α ει

μα κα ρι ι 50 ο ον και Πα να α μω ω ω μη

η το ο ον και Μη τε ε ρα α τ8 ο Θε ε

8 8 η η η η η μω ω ω ω ν

την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρ8 ο

βι ι ι ι ιμ και αι εν δο ξο ο τε ε ε

ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων

Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ιμ

την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ω ως

Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κϛ
 ϛ ϛ σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ Νοεμ. , α 145' , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ϛ Ζω ϛ

A ξι ον ε ϛιν ως α α λη η η θω
 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε
 ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τϛ Θε
 ϛ ϛ η η η μω ω ων τη η ην τι μι
 ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρϛ ϛ ϛ βι ι
 ιμ και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ρα αν α

συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα α α φι
 ι μι τη η ην α δι ι α φθο ο ο ρω ως
 Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κϑ ϑ ϑ ϑ σαν
 την ο ον τως Θε ε ε ο το ο ο κον σε με
 γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιη' Νοεμ. , βα' - ιγ' Ιαν. , ββ' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος ρω Ζω

A ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
 ειν σε ε ε ε τη η ην Θε ο ο το ο ο κο
 ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι
 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η
 η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα
 α α α τϑ ϑ ϑ ϑ Θε ε ε ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 η μω ων τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε

ρα α αν τω ω ων Χε ρθ ς βι ι ι ι ι
 μι και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α
 συ υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων
 Σε ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ο ρως
 Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κς ς ς ς σαν την ο ο ο ον τω ω ωως
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον σε ε
 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ
 υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Δεκ. , βιγ' . ΙΑ.

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος ζ' Ζω

A Ζω
 Α ξι ον ε στι ιν ω ωως α λη η η
 θω ω ως μα κα ρι ι ζει ειν σε ε την Θε ο
 το ο ο κο ον την α ει μα κα α ρι ι στο ον
 και αι πα να μω ω μη η η το ο ον και μη τε
 ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μω ων

την τι μι ω τε ε ραν των Χε ε ε ρου ου
 βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα αν α συγ
 κρι ι ι τω ως τω ω ω ω ν Σε ε ρα α φι ιμ
 τη ην α α δι α α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε
 ον Λο ο ο γο ο ο ον τε ε κου ου ου σα α αν την
 ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε ε με ε γα λυ
 υ νο ο ο ο με ε ε ι ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Ζω

A ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι α
 αι αι ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ρα λιε ε ε λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε λιε λιε ρα α ρα
 α α λιε ^{Κε} ε λιε ρα ρα α λιε τε λιε ρα α α λιε ^{Δι}
^{Πα}
 ε λιε ρα ε λιε ρα ε λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε λιε λιε
 ρα α ρα λιε τε ε λιε ρα α λιε λιε ρα ^Π λιε ^{Νη} ρα α α
 ρα α λιε ρα α ρα α α λιε ^β ε ε λιε ρα α λιε ρα α ρα
 λιε ε ^{Πα} Αλ λη λου ου ι ι α α α α α α ^Μ ^{Ζω}

^Ζ
 α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^β ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ς εν
 τες ^β αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ^β ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ος ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ
 αι ω ω νο ο ος